

[P. Munch.]

Lov, tror jeg, at baade Befolkningen, Rigsdagen og Domstolene vil være noget svagt stillede. Jeg tror ikke, at Ordet „retsmoralsk“ er et saa klart Begreb, at man kan sige, at Sagen er løst med at bruge det som Forklaring.

Og det havde det ærede Medlem selv en Følelse af, for det ærede Medlem sagde: Ja, saadan skulde det jo fortolkes, men jeg ser godt, at der er en hel Del andre, der fortolker det paa anden Maade, derfor kunde jeg ogsaa godt tænke mig, sagde det ærede Medlem, subsidiært at stemme for det Ændringsforslag, der var stillet fra min Side.

Jeg ved nu ikke, hvorledes det ærede Medlem vil bære sig ad med at komme til at stemme subsidiært derfor; thi hvis Afstemningen kommer til at foregaa paa den Maade, som jeg efter tidligere Erfaringer maa formode, at den kommer til at foregaa, vil det Forslag, jeg har stillet, først komme til Afstemning, og det ærede Medlem vil da paa det Tidspunkt komme til at staa overfor, om han skal stemme for eller imod det. Og saa kan det ikke hjælpe, hvis han har stemt imod, at han bagefter fortryder og siger, at nu er der bagefter sket noget, der gjorde, at han skulde have stemt for. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem ikke kan slaa sig til Taals med den brogede Forvirring af Fortolkninger, der er givet af andre ærede Medlemmer, maa han hellere bidrage til, at denne Sag underkastes en ordentlig Behandling derigennem, at han straks stemmer for vort Ændringsforslag.

Den næste Forklaring, der er givet, er den, der i Udvalget og Betænkningen er givet, i Udvalget af den højtærede Handelsminister og Flertallet og gennem Betænkningen af Flertallet. Den gaar ud paa, at „paa uberettiget Maade“ egentlig betyder det samme som utilbørlig. Det sagde den højtærede Handelsminister i Udvalget sammen med Flertallet. Nu har den højtærede Minister været oppe paa denne Talerstol, men jeg havde unægtelig det Indtryk, at hvis den højtærede Ordfører for Venstrepartiet er træt af Sagen, har den højtærede Handelsminister aldrig med nogen stor Begejstring kastet sig ind i dette Spørgsmaal. Jeg har den Fornemmelse, at det er med den mest udprægede Ulyst, at han overhovedet besteg denne Talerstol for at udtale sig derom. Han kom ogsaa meget hurtigt ned igen og gav derigennem et beundringsværdigt Eksempel for andre Medlemmer til Sagens Behandling.

Det, den højtærede Minister nu sagde,

da han var her oppe, var igen at forflygtige dette, at det skulde være saa nogenlunde det samme som utilbørlig, idet den højtærede Minister som sin Forklaring angav, at Udtrykket dels fastslog gældende Retspraksis, dels videreførte denne Retspraksis.

Hvad vil det nu sige? Naar den højtærede Minister siger, at dette Forslags Gennemførelse skulde videreføre den gældende Retspraksis, maa han dog virkelig, hvis man skal forbinde nogen Mening dermed og faa nogen Klarhed ud af det, sige os, hvad der fastslaas ved denne Videreføring. Hvilke nye Bestemmelser gives her, som Dommerne fremtidig skal rette sig efter? Men det har den højtærede Minister klogeligt afholdt sig fra. Og efter de Udtalelser, der i Gaar fremkaldtes af det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen fra den højtærede Justitsminister, vilde det maaske ogsaa være lidt svært for den højtærede Handelsminister at kaste sig ind i det.

Thi den højtærede Justitsminister gav igen en anden Forklaring. Han lod hele denne Historie med, at det skulde være det samme som utilbørligt, ganske forsvinde ud af Verden, saa længe han deltog i Debatten. Det, han sagde, var at „paa uberettiget Maade“ betød det samme som retsstridigt. Foruden de forskellige andre lidt dunkle Vendinger, som han brugte om andre Fortolkninger af Sagen, føjede han ganske vist et Ord til, der gjorde det en lille Smule ubestemt, nemlig retsstridigt „i videste Forstand“. Men han sagde ogsaa, hvad han mente med videste Forstand, nemlig gældende Retspraksis og kgl. Anordninger.

Med Hensyn til de kgl. Anordninger er det givet, at de altid maa have lovmæssigt Grundlag, saa til syvende og sidst vil det blive saaledes, at hvis man følger den Fortolkning, den højtærede Justitsminister gav i Gaar, saa kommer der til at staa i denne Lov, naar den er blevet vedtaget i denne Skikkelse, at i Fremtiden er, hvad der er retsstridigt i videste Forstand, ulovligt.

Det var det, den ærede Ordfører for det konservative Parti i Gaar betegnedes som ganske meningsløst, saa vidt jeg forstod ham, og jeg maa ogsaa indrømme, at dette at vedtage en Lov for at fastslaa, at hvad der er retsstridigt i videste Forstand, ogsaa er ulovligt, er maaske noget af det mest upaa-krævede Arbejde, Rigsdagen nogen Sinde har hengivet sig til.

Jeg ser da ikke rettere end, at vi her staar overfor 3—4 Fortolkninger, hvoraf ingen er klar, og at det hele stadig bliver ved at svæve i det ganske ubestemte. Og derfor,